

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. Казанлък, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20225510102488 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „Й.Б.“ ЕАД /предишно наименование „Т.Б.“/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, чрез пълномощника адв. В. П. Г., САК, съд. адрес: ****, против И. Г. А., ЕГН *****, с адрес: ****. Процесуалният представител на ищцовото дружество твърди, че въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 от ГПК, срещу И. Г. А. било образувано ч.гр.д № ****/**** г., 4 с-в по описа на Районен съд - Казанлък. Против длъжника била издадена Заповед за изпълнение за парично задължение в размер на 858,55 лева. Във връзка с връчване на заповедта за изпълнение на парично задължение на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, предявява на основание чл. 422, във вр. с чл. 415 ГПК иск за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение до размера на 858,55 лева, която сума представлява, както следва: 285,82 лева – цена на дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги; 171,95 лева – незаплатени лизингови вноски и 400,78 лева – цена на дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти. Твърди, че между мобилния оператор „Т.Б.“ ЕАД, и ответника И. Г. А. били сключени договори за предоставяне на мобилни услуги, по силата на които ответникът бил абонат на дружеството, както следва: 1. Договор за мобилни услуги от дата 11.02.2020 г. сключен за мобилен номер *****. Отношенията между страните били подновени с подписването на Допълнително споразумение от дата 22.08.2020 г., като абонатът избирал ползването на абонаментна програма Тотал + 49.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 22.08.2022 г. Абонатът сключил и Договор за лизинг от дата 16.06.2020 г., по силата на които е взел мобилно

устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 6.99 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 6.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ. С оглед качеството абонат на дружеството, на ответника било предоставено за ползване описаното по-горе мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена, видно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение от дата 16.06.2020 г., както следва: Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 499.90 лв.; цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал е 167.76 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът получил възлизала на сума в размер на 332.14 лв. Сочи, че абонатът сключил и Договор за лизинг за базови аксесоари от същата дата - 16.06.2020 г., по силата на който абонатът взел пакет от 4 бр. базови аксесоари, както следва: 1) BASIC ACCESSORIES ULTRON RealPower PB 2600 Alu; 2) BASIC ACCESSORIES ENERGIZER 2.5D Black Frame Glass P40 lite E; 3) BASIC ACCESSORIES OXO TPU transperant cover P40 lite E; 4) BASIC ACCESSORIES ULTRON RealPower PB 2600Alu, на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 2.06 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 2.06 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ. Твърди, че във връзка с догорите за мобилен номер *****, абонатът е сключил и договор за застраховка на устройство „Смартфон протект“ от същата дата - 16.06.2020 г., по силата на който се задължил да заплаща месечни застрахователни премии в размер на 5.49 лв.

За Мобилен номер *****, по силата на Договор за мобилни услуги от дата 16.06.2020 г. отношенията били подновени с подписването на Допълнително споразумение от дата 22.08.2020 г., като абонатът избрал абонаментна програма Интернет 20.99 лв. с уговорен срок на действие 24 месеца до 22.08.2022 г. Въз основа на посочените договори ответникът ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под клиентския номер на абоната № *****. За потребените от абоната услуги за периода 15.07.2020 до 14.11.2020 г. Т. издал: - фактура № *****/**** г., за отчетния период на потребление от 15.07.2020 г. - 14.08.2020 г. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 88,79 лв. с ДДС. Дължимата сума била платима в срок 30.08.2020 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер. - фактура № *****/**** г. за отчетния период на потребление от 15.08.2020 г. - 14.09.2020 г. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 111,51 лв. с ДДС. Дължимата сума била платима в срок 30.09.2020 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер. - фактура № *****/**** г. за отчетния период на потребление от 15.09.2020 г. - 14.10.2020 г. с начислена за

периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 85,52 лв. с ДДС. Дължимата сума била платима в срок 30.10.2020 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер. Твърди, че абонатът потребил и не заплатил мобилни услуги, като мобилният оператор прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти. След прекратяване на отношенията операторът издал крайна фактура № ****/**** г. за всички дължими вземания. Сочил, че датата на деактивация на процесния абонамент била 04.11.2020 г.. Така абонатът бил в неизпълнение на договорите си, като същият не спазил крайния срок за ползване на договорните абонаменти: Тотал + 49.99 лв. за мобилен номер ***** и Допълнително споразумение от 22.08.2020 г., интернет 20.99 лв. за мобилен номер ***** с уговорен срок на действие до 22.08.2022 г.. След датата на деактивация на процесния абонамент на абоната била изпратена покана за доброволно изпълнение, като му била указана и последицата от неизпълнение, а именно, че процесните договори за предоставяне на мобилни/фиксиранни услуги ще бъдат прекратени. Поканата за изпълнение била доставена на абоната-длъжник. Твърди, че неизпълнението на ответника обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, като начислил в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент - неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС, а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора. С оглед изложеното, ищецът претендирал неустойка съгласно уговорените правила с комисията за защита на потребителите и съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, а именно: неустойката в размер на 400,78 лева, формирана, както следва: за абонаментен план Тотал +49.99 лв. за мобилен номер ***** се дължала неустойка в размер на 124,98 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или 41,65 лв. x 3 = 124,98 лв.; към абонаментен план Тотал +49.99 лв. за мобилен номер ***** била начислена и неустойка за ползване на устройство HUAWEI

P40 lite E 64GB Dual Black, в размер на 223.33 лв., представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора; за абонаментен план Интернет 20,99 лв. за мобилен номер ***** се дължала неустойка в размер на 52,47 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $17,49 \text{ лв.} \times 3 = 52,47 \text{ лв.}$

Освен това, поради прекратяване на договорите на мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т. 12, ал. 2 от Общите условия, приложени към лизинговите договори дължимите месечните вноски за предоставените на абоната устройства били обявени за предсрочно изискуеми. Сочи, че съгласно чл. 3 (2) от договора за лизинг, сключен към абонамента за номер ***** „Месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Т.Б.“ ЕАД“. При сключване на процесния договор била посочена предпочетена дата на фактуриране на услугите 15-то число от месеца. Така, падежът на лизинговите вноски бил указания в месечните фактури срок за заплащане на фактурираните услуги. Поради неизпълнението на абоната да заплати в указаните срокове дължими към оператора месечни плащания, довело до предсрочното прекратяване по вина на абоната на индивидуалния му абонамент за ползвания мобилен номер, на основание чл. 12, ал. 2 от Общите условия към договора за лизинг („Месечните вноски и други плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или фиксирани услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания“), били обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими след месец 12/2020 г., когато била издадена крайната фактура № *****/***** г., съгласно уговорения погасителен план, както следва: 39,14 лева по Договор за лизинг за базови аксесоари от дата 16.06.2020 г. , сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***** , по силата на който абонатът взел пакет от 4 бр. базови аксесоари на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 2,06 лв. всяка. Длъжникът не заплатил 18 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 37,08 лв., дължими за периода от месец 12/2020 г. до месец 07/2022 г., нито върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл. 1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което била дължима и допълнителната сума в размер на 2.06 лв. по чл. 1, ал. 2 от договора; 132,81 лева по Договор за лизинг от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***** , по силата на който абонатът взел мобилно устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black на изплащане посредством 23 месечни

лизингови вноски в размер на 6,99 лв. всяка. Длъжникът не заплатил 18 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 125,82 лв., дължими за периода от месец 12/2020 г. до месец 05/2022 г., нито върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл. 1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което била дължима и допълнителната сума в размер на 6,99 лв. по чл. 1, ал. 2 от договора. Общо дължимата от длъжника сума възлизала в размер на 132,81 лв. Твърди, че като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „Т.Б.“ ЕАД И. Г. А. се съгласил и приел Общите Условия на Оператора за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги.

В конкретния случай ответникът И. Г. А. подписал договор за услуги с мобилния оператор, ползвал процесния мобилен номер и не изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като с това си поведение изпаднал в забава. Издадени били фактури и в срок не ги заплатил. Изпълнен бил фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл. 79 ЗЗД, за което ответникът следвало да понесе отговорността си. Представените фактури сами по себе си, не били основание за плащане, но длъжникът-ответник сключил договор и ползвал съответната далекосъобщителна услуга, задължил се да заплаща цената на предоставеното устройство, съгласно уговорения погасителен план, респ. същият бил в неизпълнение на договора си. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника И. Г. А., ЕГН *****, с адрес: ****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „Й.Б.“ ЕАД /предишно наименование „Т.Б.“/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, чрез пълномощника адв. В. П. Г., САК, съд. адрес: ****, в общ размер на 858,55 лева, от които: 285,82 лева - представляващи дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури № ****/**** г., № ****/**** г., № ****/**** г. за периода от 15.07.2020 г. до 14.10.2020 г.; 171,95 лева - незаплатени лизингови вноски, от които: 39,14 лв. по Договор за лизинг за базови аксесоари от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***** и 132,81 лв. по Договор за лизинг от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****; 400,78 лева неустойка, от които 52,47 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 22.08.2020 г. за мобилен номер *****; 124,98 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 22.08.2020 г. за мобилен номер *****; 223,33 лв.- представляваща разликата между стандартната цена на устройството, без абонамент и заплатената от абоната при предоставянето му, съответстваща на оставащия срок на Договори за лизинг от 16.06.2020г., към Допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги към абонаментен план Тотал +49.99 лв. за мобилен номер ***** за ползване на устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black. Претендира разноски в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от адв. Н.

Г. от ****, в качеството му на особен представител на ответника. Заявява, че счита предявения иск за вероятно допустим, но неоснователен. От описаните в исковата молба обстоятелства, на които претенциите на ищеца се базирали счита, че следните изявления обуславяли липса на правен интерес. В исковата молба се навеждали доводи за договорни отношения между страните, като в петитума се претендирали други основания за осъждането му за тези суми. След описание на тези договорни отношения и твърдения за дължими суми за ищеца се установявало, че г-н А. не бил уведомен относно наличието на едностранно прекратяване на процесиите договори. Освен това, липсвало надлежното обявяване на длъжника за настъпила предсрочна изискуемост на вземанията по тези договори. Сочи, че исковата молба не отговаряла на изискванията на чл. 127, ал. 1, т. 2 от ГПК и не следвало да бъде даван ход на настоящото производство. Ищецът не прекратил незабавно предоставяните услуги поради не плащане на първия месец, а нарочно продължил да ги предоставя още два месеца, като с това си действие вероятно целял натрупване на по-големи суми за плащане. Ответникът не бил уведомен за предсрочното прекратяване на договорите и за настъпилата изискуемост. Такова уведомяване не можело да бъде извършено и чрез неговия особен представител, назначен по-късно в настоящото производство. Връчването на съдебните книжа на особения представител, не можело да предизвика никакъв материално правен ефект. Спрямо ответника, дори предявената по този начин искова молба, не можела да се счита за едностранно обявена предсрочна изискуемост. Възражава срещу размера на претендираната сума. Твърди, че особеният представител, не можел да приема задължения за представлявания, без изрично упълномощаване или в други предвидени от закона случаи. Липсвала представителна власт на процесуалния представител да приема задължения за ответника в настоящото производство. Моли съда да прекрати настоящото производство като предявено без наличие на правен интерес. Алтернативно, моли съда да отхвърли изцяло предявения иск, като неоснователен и недоказан. Сочи, че към настоящия момент не е осъществил контакт с ответника и не може да посочи други доказателства.

В съдебно заседание, ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител. Депозира писмена молба вх. №3370/17.03.2023 г., в която заявява, че клаузата за заплащане на неустойка до оставащия срок на договора, но ненадхвърляща трикратния размер на дължимите стандартни месечни такси, не може да бъде определена като неравноправна.

В съдебно заседание, ответникът чрез назначения му особен представител поддържа изложеното в отговора.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Видно от приложеното ч.гр.д № ****/**** г., 4 с-в по описа на Районен съд - Казанлък, съдът е издал в полза на а „Й.Б.“ ЕАД (с предишно наименование “Т.Б.” ЕАД), срещу И. Г. А., заповед за изпълнение на парично

задължение по чл. 410 от ГПК за сумата от 858.55 лв. (осемстотин петдесет и осем лева и 55 ст.) главница от която: 285.82 лв. незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, 171.95 лв. незаплатени лизингови вноски и 400.78 лв. неустойки за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, по допълнително споразумение за мобилен номер ***** от 22.08.2020г., договор за лизинг от 16.06.2020г., договор за лизинг за базови аксесоари от 16.06.2020г., договор за застраховка на устройство от 16.06.2020г., допълнително споразумение за мобилен номер ***** от 22.08.2020г.; и законната лихва върху главницата от 22.07.2022 г. до изплащане на вземането, както и 205.00 лв. разноси, от които: 25.00 лв. държавна такса и 180.00 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение. Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на длъжника на основание чл. 47, ал. 5 от ГПК. В изпълнение на указанията на съда на съда по чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК „Т.Б.“ ЕАД е предявил против И. Г. А. установителни искиове.

Представен е Договор за мобилни услуги от дата 11.02.2020 г. , сключен между „Т.Б.“ ЕАД и ответника И. Г. А. по заявка № **** за мобилен номер *****, за срок от 24 месеца със стандартен месечен абонамент от 22,90 лева.

Видно от представеното по делото Допълнително споразумение от 22.08.2020 г., ответникът избирал ползването на абонаментна програма Тотал + 49.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца - до 22.08.2022 г.

Приобщен към доказателствата по делото е и Договор за лизинг от дата 16.06.2020 г., по силата на който ответникът е взел мобилно устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black на изплащане чрез 23 месечни лизингови вноски в размер на 6.99 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 6.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/.

Видно от раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение от дата 16.06.2020 г., както следва: Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 499.90 лв.; Цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал е 167.76 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът получил възлизала на сума в размер на 332.14 лв.

Видно от Договор за лизинг за базови аксесоари от същата дата - 16.06.2020 г., ответникът взел пакет от 4 бр. базови аксесоари, както следва: 1) BASIC ACCESSORIES ULTRON RealPower PB 2600 Alu; 2) BASIC ACCESSORIES ENERGIZER 2.5D Black Frame Glass P40 lite E; 3) BASIC ACCESSORIES OXO TPU transperant cover P40 lite E; 4) BASIC ACCESSORIES ULTRON RealPower PB 2600Alu, на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 2.06 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на

23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 2.06 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/.

Представен е и договор за застраховка на устройство „Смартфон протект“ отново от същата дата - 16.06.2020 г., по силата на който ответникът се задължил да заплаща месечни застрахователни премии в размер на 5.49 лв.

Видно от Договор за мобилни услуги от дата 16.06.2020 г., сключен между ответника и ищеца за мобилен номер *****, същият е сключен за 24 месеца с месечен абонамент 8,99 лв.

Видно от Допълнително споразумение от дата 22.08.2020 г., ответникът избрал абонаментна програма Интернет 20.99 лв. с уговорен срок на действие 24 месеца до 22.08.2022 г.

По делото е представена фактура № ****/**** г., издадена от ищцовото дружество, с получател ответника, с клиентския номер на абоната № *****, в която е отразено, че за отчетния период на потребление от 15.07.2020 г. - 14.08.2020 г. е начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 88,79 лв. с ДДС, платима в срок 30.08.2020 г.

Видно от фактура № ****/**** г. за отчетния период на потребление от 15.08.2020 г. - 14.09.2020 г. на ответника е начислена сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 111,51 лв. с ДДС, платима в срок 30.09.2020 г.

От представената по делото фактура № ****/**** г. е видно, че за отчетния период на потребление от 15.09.2020 г. - 14.10.2020 г. с начислена сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 85,52 лв. с ДДС, платима в срок 30.10.2020 г.

Видно от крайна фактура № ****/**** г., на ответника са начислени суми в следните размери: 400,78 лева – за дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти; 171,95 лева – незаплатени лизингови вноски; 285,82 лева – за незаплатени далекосъобщителни услуги.

Представени са Общите условия на ищцовото дружество.

Видно от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, която е кредитирана от съда като изготвена от безпристрастно и компетентно вещо лице в рамките на неговата компетентност и неоспорена от страните по делото, се установява, че дължимите суми за мобилни услуги, фактурирани за процесиите мобилни номера ***** и *****, за процесния период от 15.07.2020 г. до 14.11.2020г., предоставени съгласно сключените между страните договори за мобилни услуги са 294,68 лева. За посочения период не са извършвани плащания от абоната. Експертът уточнява, че размерът на лизинговите вноски, дължими за устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black, взето във връзка с мобилен номер *****, съгласно уговорения погасителен план по договора за лизинг 16.06.2020г. е 132.81 лева. За пакет от

4 броя базови аксесоари, взети във връзка с мобилен номер ***** съгласно уговорения погасителен план по договора за лизинг 16.06.2020г. е 39.14 лева. Общият размер на дължимите лизингови вноски след месец 12/2020г., когато е издадена крайната фактура № ****/****г., съгласно уговорения погасителен план по договора за лизинг 16.06.2020г. е 171.95 лева. Вещото лице уточнява, че неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент в размер на три месечни абонаменти такси: за мобилен номер ***** е в размер на 52,47 лева; а за мобилен номер ***** - 124,98 лева. Неустойка за предоставено мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена - 235,28 лева. Общият размер на неустойката е 412,73 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

По иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на предявения иск се обуславя от установяването от ищеца на наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за предоставяне на мобилни услуги, по силата на който ответникът се е задължил да заплаща абонаментна такса, че ищецът е изпълнил задълженията си и е предоставил достъп до мобилната мрежа и далекосъобщителните услуги, като за ответника е възникнало задължение за заплащането им. В тежест на ответника е да установи по делото погасяване на задълженията си към ищеца.

От анализа на представените по делото писмени доказателства - договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях, съдържащи подпис на представител на мобилния оператор и на ответника, и чийто подпис не е оспорен от последния, се установява, че между страните са съществували облигационни отношения, по силата на които "Т.Б." ЕАД се е задължило да предостави на ответника достъп до мрежа за мобилни услуги за мобилни номера +***** и +***** . Тук се включва задължението за абонаментна такса и задължението за заплащане на предоставените услуги. Характерът на абонаментната такса е такъв, че предполага заплащането ѝ срещу предоставен достъп до мрежата. Този аргумент черпи своето основание и от дефиницията на абонаментната такса, съдържаща се в приложените и действащи между страните общи условия. Според Раздел IV, т. 23, б. "б" потребителят дължи цена за месечен абонамент, осигуряваща достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно в размер, съобразно избрания от потребителя абонаментен план. Следователно абонаментната такса се дължи предварително от потребителя на мобилни услуги и срещу цената на месечния абонамент той получава достъп до услугите, за които е сключен индивидуалният договор, като самата цена включва разходите за поддръжка на мрежата и се предплаща съгласно избрания абонаментен план. Освен това се начислява и месечна цена за ползвани услуги, на допълнителни или на други услуги. След сключването на

договора от волята на потребителя ще зависи дали да се възползва от предоставения достъп и да използва услугите на мобилния оператор или не, но при всички случаи обаче той ще дължи уговорената абонаментна такса. В подкрепа на този извод е и подписването на допълнителни споразумения към процесните договори за мобилни услуги, тъй като ако не е имало изпълнение от страна на оператора, не би имало и допълнителни споразумения. Предвид изложеното, съдът намира за установено, че ищецът е изпълнил задълженията си по процесните договори и допълнителни споразумения към тях, като е предоставил на ответника достъп до мобилната си мрежа за ползването ѝ от последния. Към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 21.07.2022 г., всички такси за предоставени и незаплатени далекосъобщителни услуги са били падежирали. С оглед изложеното съдът намира, че за настъпване на изискуемостта им не е било нужно същите да бъдат обявени за предсрочно изискуеми от оператора.

Съгласно Раздел V, т. 26 от Общите условия заплащането на услугите се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. Неполучаването на фактурата не освобождава абонатите от задълженията им за заплащане на дължимите суми. Ответникът като потребител не е доказал, че е изпълнил задължението си да заплати стойността на предоставените му услуги, които съгласно ангажираните от ищеца фактури възлиза на сумата в общ размер на 285, 82 лв. – за периода от 15.07.2020 г. до 14.11.2020 г. за клиентски номер на абоната № *****. С оглед на гореизложеното, искът като основателен, следва да бъде уважен в пълния предявен размер.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуване на вземане в общ размер на 400, 78 лв., представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, съдът намира следното:

На първо място относно претенцията установяване съществуването на вземане за неустойка за абонаментен план Тотал +49.99 лв. за мобилен номер +***** в размер на 124,98 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $41,65 \text{ лв.} \times 3 = 124,98 \text{ лв.}$ съдът намира следното:

В Договор за мобилни услуги от дата 11.02.2020 г. , сключен между „Т.Б.“ ЕАД и ответника И. Г. А. по заявка № **** за мобилен номер ***** е предвидено, че при прекратяване на договорите по вина на потребителя, последният дължи неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, настоящият съдебен състав намира същата за валидна. Уговорената неустойка обезпечава възстановяване на вредите от неизпълнението на това задължение, водещо до предсрочно

прекръпяване на договора и невъзможността мобилният оператор да получи абонаментните вноски, дължими до изтичане на срока на договора. В случая тези неустойка не е необосновано висока и не води до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. Стандартният месечен абонамент за предоставената СИМ карта е конкретно определен, като претендираната неустойка не надвишава уговорения между страните максимален размер от три стандартни месечни такси. Неустойката притежава присъщите на неустойката функции, като начина по който е уговорена, представлява санкция за страната, допуснала неизпълнение на свое договорно задължение и същевременно обезщетява изправната страна, изпълнила своите договорни задължения. С оглед на това не е налице нарушаване на добрите нрави и съответно не е налице нищожност на клаузата за неустойка по Договор за мобилни услуги от дата 11.02.2020 г., за мобилен номер *****. По изложените съображения неустойка в размер на 124,98 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси за предоставени мобилни услуги за мобилен номер +***** по допълнително споразумение от 22.08.2020 г. се дължи от ответника.

На второ място относно претенцията за установяване съществуването на вземане за неустойка за абонаментен план Интернет 20,99 лв. за мобилен номер ***** се дължала неустойка в размер на 52,47 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $17,49 \text{ лв.} \times 3 = 52,47 \text{ лв.}$, съдът намира следното:

В Договор за мобилни услуги от дата 16.06.2020 г., сключен между „Т.Б.“ ЕАД и ответника И. Г. А. по заявка № ***** за мобилен номер ***** е предвидено, че при прекръпяване на договорите по вина на потребителя, последният дължи неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекръпяване на договора до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, настоящият съдебен състав намира същата за валидна. Уговорената неустойка обезпечава възстановяване на вредите от неизпълнението на това задължение, водещо до предсрочно прекръпяване на договора и невъзможността мобилният оператор да получи абонаментните вноски, дължими до изтичане на срока на договора. В случая тези неустойка не е необосновано висока и не води до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. Стандартният месечен абонамент за предоставената СИМ карта е конкретно определен, като претендираната неустойка не надвишава уговорения между страните максимален размер от три стандартни месечни такси. Неустойката притежава присъщите на неустойката функции, като начина по който е уговорена, представлява санкция за страната, допуснала неизпълнение на свое договорно задължение и същевременно обезщетяват изправната страна, изпълнила своите договорни задължения. С оглед на това не е налице нарушаване на добрите нрави и съответно не е налице нищожност на клаузата за неустойка

по Договор за мобилни услуги от дата 16.06.2020 г., за мобилен номер *****. По изложените съображения неустойка в размер на 52,47 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси за предоставени мобилни услуги за мобилен номер +***** по допълнително споразумение от 22.08.2020 г. се дължи от ответника.

На трето място, относно претенцията за установяване съществуване на вземане за неустойка по Договори за лизинг от 16.06.2020г., към Допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги към абонаментен план Тотал +49.99 лв. за мобилен номер ***** за ползване на устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black в размер на 223.33 лв., представляващи отстъпка от цена на закупено устройство, съдът намира следното:

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да установи наличие на валидна клауза за неустойка, предвиждаща отстъпка на цена на закупено устройство, както и размерът на уговорената неустойка.

Съгласно постигнатите между страните уговорки в процесните договори за мобилни услуги, лизинг и допълнителни споразумения към тях, във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора.

В случая потребителят получава на лизинг устройство на преференциална цена, тъй като се ангажира за определен период да ползва предоставените от оператора мобилни услуги. Когато операторът е предоставил устройството на по-ниска цена от стандартната към момента на сключване на договора, той очаква печалба за уговорения срок по договора за предоставяне на мобилни услуги. Дължимият размер на неустойката е поставен в зависимост от оставащия срок по договора, за който се изчислява частта от разликата в цената на устройството, с която е съизмерима процесната неустойка.

В случая изпълнението на договорите е преустановено и не е върнато на лизингодателя полученото мобилно устройство. Поради което лизингодателят има право да поиска от лизингополучателя връщане на устройството, което държи и ползва, и чиято цена не е заплатил, а не заплащане на разликата в цените с и без договор. Като в случая е без фактическо и правно значение, дали претендираните суми се явяват разлика между преференциална и редовна цена, тъй като представлява обезщетение, което води до неравноправност на клаузите, с които са уговорени. От изложеното по - горе се налага извод за неравноправност на тези клаузи по смисъла на чл. 143, т. 5 и 19 ЗЗП /в ред. преди изм. ДВ бр. 100/2019 г. – в този смисъл определение № 216/14.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.

ч. гр. д. № 1401/2021 г., определение № 260355/16.03.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1139/2021 г., определение № 226/16.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1403/2021 г., определение № 250/22.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1388/2021 г. и много други. В практиката на търговско отделение на Старозагорски окръжен съд: Решение № 260003/05.01.2021 г. по в. т. д. № 1542/2020 г., решение № 260206/19.05.2021 г. по в. т. д. № 1046/2021 г., е прието, че няма задължение за потребителя да възстанови част от ползваната стойност на отстъпките в случаите, в които е предоставено устройство за ползваните услуги, посочено в договора или по предходно подписан план, като потребителят дължи и разликата между цена на устройството /в брой без абонамент/, съгласно ценовата листа и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Тази уговорка е неравноправна по смисъла на чл. 143, т. 5 ЗЗП, където е посочено, че неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Затова претенция представляваща разликата между стандартната цена без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на устройство е неоснователна и следва да се отхвърли.

По иска да бъде признато за установено на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 342, ал. 1 ТЗ, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 171,95 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски, от които: 39,14 лв. по Договор за лизинг за базови аксесоари от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***** и 132,81 лв. по Договор за лизинг от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, съдът намира следното:

По отношение на договорите за лизинг може да се посочи, че основното задължение на лизингодателя е да предаде лизингованата вещ на лизингополучателя, да му предостави ползване на обекта в рамките на уговорения срок и да прехвърли правото на собственост върху вещта, предмет на договора, а за лизингополучателят се пораждат задължения: да заплати уговореното възнаграждение, да пази вещта, като я използва съгласно обичайното или уговорено предназначение, да заплаща всички разходи, свързани с ползването и поддържането на вещта, като и да я върне след изтичане на уговорения срок на ползване, в случай че не упражни своето право да придобие правото на собственост върху нея. Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, ищецът носи доказателствената тежест да установи при пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки.

По делото не са ангажирани доказателства за връщането на лизинговата вещ на ищеца, който е предоставил за ползване на ответника мобилното

устройство във вид, годен за употреба, поради което за лизингополучателя е възникнало задължението да заплати цената на лизинговата вещ. Договорът за лизинг нито е развален, нито е прекратен и има действие до изтичането на срока, за който е сключен. Няма настъпила предсрочна изискуемост на вноските. Поради това при настъпване на крайния срок на действие на договора стават изискуеми всички дължими и неплатени месечни лизингови вноски, които лизингополучателят не е погасил до момента на изтичането на срока на действие на договора и лизингодателят има право да претендира тяхното присъждане след като е предоставил устройства и аксесоари на лизингополучателя и последният ги е ползвал. В случая дори е без значение дали лизингодателят е уведомил ответника за прекратяване на договора за лизинг, тъй като към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение срокът е изтекъл, сумата не е била платена от абоната и няма данни мобилното устройство и аксесоарите да са върнати на оператора. Поради това съдът намира, че предявеният установителен иск от ищеца за признаване на установено по отношение на ответника съществуване на вземане в размер на 171,95 лева, представляващо незаплатени лизингови вноски по договорите за лизинг е основателен и следва да бъде уважен.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълкувателно дело № 4/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

С оглед изхода на правния спор в полза на ищеца, съобразно уважената част от исковете, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъдат присъдени пропорционално сторените, както в настоящото съдебно производство разноски, така и тези в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г., 4 с-в по описа на Районен съд - Казанлък. В заповедното производство ищецът е доказал сторени разноски в размер на 205 лв., като следва да му се присъдят по съразмерност 151,67 лв.

В исковото производство ищецът е доказал разноски в общ размер от 765 лв., като съобразно уважената част от предявените искове по съразмерност на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 566 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че И. Г. А., ЕГН *****, с адрес: **** дължи на „Й.Б.“ ЕАД /предишно наименование „Т.Б.“/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, чрез пълномощника адв. В. П. Г., САК, съд. адрес: ****, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД сума в общ размер от 285,82 лева - представляващи дължими

и незаплатени далекосъобщителни услуги, за периода 15.07.2020 г. до 14.10.2020 г., за мобилни номера +***** и +***** по Договори за мобилни услуги от 11.02.2020 г. и от 16.06.2020 г., за които са издадени фактури № ****/**** г., № ****/**** г., № ****/**** г.; на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сума от 124,98 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 22.08.2020 г. за мобилен номер ***** и сума от 52,47 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 22.08.2020 г. за мобилен номер *****; на основание чл. 342, ал. 1 ТЗ сума в общ размер на 171,95 лв., представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг за базови аксесоари от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ***** и Договор за лизинг от дата 16.06.2020 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер *****, за които е издадена Заповед № 1103/09.08.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр.д № ****/**** г., 4 с-в по описа на Районен съд - Казанлък, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД до пълния предявен с исковата молба размер от 400,78 лв. както следва: за сумата от общо 223,33 лв., представляваща разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент) и заплатената от абоната при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на Договори за лизинг от 16.06.2020г., към Допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги към абонаментен план Тотал +49.99 лв. за мобилен номер ***** за ползване на устройство HUAWEI P40 lite E 64GB Dual Black, като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, И. Г. А., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплати на „Й.Б.“ ЕАД /предишно наименование „Т.Б.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ****, чрез пълномощника адв. В. П. Г., САК, съд. адрес: ****, сумата от 151,67 лв. – разноси в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г., 4 с-в по описа на Районен съд-Казанлък, и сумата от 566 лв. – разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____